

Kde
domov
můj

KULTURNÍ PROGRAM
XVI. VŠESOKOLSKÉHO SLETU
V NÁRODNÍM DIVADLE V PRAZE

3/7/2018

15.00 hodin, Nová scéna

Přes přísný zákaz dotýká se sněhu

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ

1918
100
2018
SPOLÉHNÉ STOLETÍ

1/7/2018 19.00 hodin, Národní divadlo, historická budova

Naši furianti

slavnostní zahájení XVI. všesokolského sletu, představení nastudované sokolskými tělesy

2/7/2018 19.00 hodin, Nová scéna

Česká píseň

koncert pěveckých sborů

4/7/2018 14.00–17.00 hodin, Piazzetta Národního divadla

Folklor na Piazzettě

české a moravské soubory na otevřené scéně

4/7/2018 19.00 hodin, Nová scéna

Naše národní večer scénického folkloru

4/7/2018 21.00 hodin, foyer Nové scény

Setkání s lidovými muzikami

Úvodní slovo

Po úspěšném uvedení hry Antonína Procházky *S tvou dcerou ne* v roce 2015, si soubor v roce 2017 vybral další jeho hru se zajímavým názvem, který příliš nenapoví, o čem hra může být, svým obsahem se však velmi hodí do současné doby. Hlavní hrdina, náš současník, je nesmělý, slušný člověk, který se právě vrací z vězení. Nechápe, proč se do vězení dostal, ale ani nechápe proměnu domova, do kterého se vrací. Změnilo se totiž nejen prostředí, vztahy mezi lidmi, ale i on sám. Jak se může slušný člověk dostat do vězení? Jak pobyt ve vězení změnit jeho život? Co všechno se stane, když se z vězení vrátí? To všechno nabízí hra *Přes přísný zákaz dotýká se sněhu*. Drsná komika proměn, záměn a nedorozumění se prolíná s humorem prozrazujícím pochopení pro lidskou bezradnost a osamocenosť.

Antonín Procházka

Přes přísný zákaz dotýká se sněhu

Osoby a obsazení

Erik	Miroslav Uštohal ml./Leoš Huňa
Nina	Dagmar Mačicová
Eda	Stanislav Mačhovský
Edita	Vlašta Mačhovská
Ešter	Michaela Janková
Jarda Sklo	Jan Kadlec
Policišťa	Libor Mičík
Rus	Miroslav Uštohal
Naděžda	Jana Crhová

Technika	Adam Mačhovský
Kostýmy	Petra Dvořáková
Text sleduje	Erna Uštohalová
Scéna a režie	Jana Crhová
	Miroslav Uštohal

Divadelní soubor PODIVA

Sokol Podivín

Očhotnické divadlo v Podivíně má dlouholetou tradici. Jsou dochovány zápisy v kronice z roku 1868, že divadelní společnost z Podivína hrála divadlo i v okolních obcích. O zájmu o české divadlo v Podivíně svědčí i další zápis z roku 1868, kdy se skupina pokrokových vlastenců rozhodla uspořádat sbírku pro stavbu Národního divadla v Praze. K této sbírce byla zhotovena cihla do základů Národního divadla z hlíny a vody ze studánky památné kaple Cyrilka, kde podle pověsti křtili slovanští věrozvěstové Cyril a Metoděj. Cihla je v základech Národního divadla pod č. 20.

O tom, že se ochotnické divadlo v Podivíně hrálo již v 19. století, svědčí nalezené zápisy z pokladní knihy místního Sokola, kde jsou uvedeny příjmy z konaných divadelních představení. Divadelní a kulturní činnost Sokola byla tehdy velmi bohatá. V průběhu první světové války byla však divadelní činnost zastavena. Obnovena byla místním Sokolem hned v roce 1919 a trvala až do roku 1940, kdy byla německými úřady opět zastavena. V letech 1946-1949

naštal velký rozmach podivínského ochotnického divadla, bohužel politickým rozhodnutím o zrušení Sokola v roce 1949 divadelní činnost ustala.

V roce 1950 vznikl nový divadelní soubor při Osvětové besedě, který účinkoval až do roku 1968. Soubor pod vedením režisérů Vařejky, Ušthala a Mildnera naštudoval řadu velmi kvalitních představení, např. *Vojnarka*, *Její pastorkyňa*, *Bouře*, *Otec*, *Dámy a husaři*, *Radúz a Mahulena*, *Úsměvy a kordy*, *Lucerna*, *Strakonický dudák*, *Nora*, *Jak přišla basa do nebe*, *Jan Hus* a také *Čapkova Matka* v roce 1968. Výběr a uvedení této hry se nelíbilo politickým orgánům té doby a režisér Theodor Vařejka, který byl zástupcem ředitele základní školy, musel ze školy odejít. Tímto rozhodnutím ukončil činnost i divadelní soubor.

Miroslav Ušthol, vedoucí divadelního souboru

Vyrůstal jsem v divadelním prostředí. Moji rodiče byli aktivní členové Sokola a také divadelního souboru. Otec hrál téměř ve všech představeních a také některé režíroval. Já jsem byl členem školního divadelního souboru a později i souboru dospělých. Kulturním střediskem jsem byl vyslán na dvouletý kurz amatérské režie do Brna. Když jsem v roce 1976, jako čerstvý absolvent amatérské režie, dal dohromady partu mladých divadelních nadšenců, naštudovali jsme hru *Irkutská historie*, která je hlavně o mladých lidech. Podařilo se mi získat čtrnáct mladých lidí a zapojili se i starší členové z předešlého souboru. Premiéru jsme měli 23. dubna 1976. V květnu 1976 se soubor poprvé účastnil Okresní divadelní přehlídky v Kloboukách u Brna, kde odborná porota udělila souboru několik ocenění. Nejvíce nás povzbudilo vyjádření poroty „(...) vítáme tento mladý kolektiv mezi ochotníky a těšíme se na jeho další úspěšná vystoupení“. A tak začala moje čtyřicetiletá anabáze s ochotnickým divadlem.

Za celou dobu činnosti souboru si divadlo zahrálo přes 120 účinkujících. Kmenový stav je 15 členů, ale uvedli jsme i představení, kde vystoupilo najednou 45 účinkujících. Seznam her, které jsme uvedli, je různorodý: hry dramatické *Romance ve třech*, *Krysař*, *Racek*,

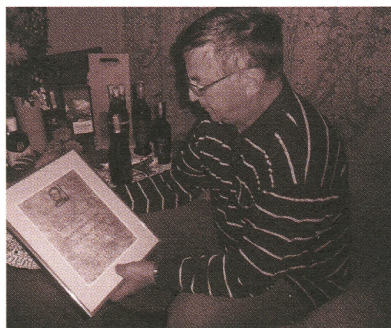
7

hudební komedie *Milenci z kiosku*, *Nebe na zemi*, *Těžká Barbora*, *Děti noci*, *Filosofská historie*, *Sto dukátů za Juana*, *Orfanus*, *Divotvorný hrnec*, hry k zamyšlení i pobavení *Tvrdohlavá žena*, *Generálka*, *Můj strýček kovboj*, *Namlouvání a ženění*, *Pamfilo a Špol*, *Velice podivuhodný příběh černošné paní z Efezu*, *S tvou dcerou ne*, *5 za jednu* a *Přes přísný zákaz dotýká se sněhu*. A v neposlední řadě mnoho pohádek: *Strašidlo Bublifuk*, *Líná Strašidla*, *Jak se kradou princezny*, *Čert Makrela*, *Bludička*, *Poněkud ztracená princezna*, *O bojácném Floriánkovi*, *Čarodějnická pohádka*, *Mlynářská Pohádka*, *Ženích pro čertici*.

Očotnické divadlo je hlavně činnost kolektivní. V tomto kolektivu je důležité mít i několik přátel a já jsem měl štěstí, že několik přátel tu mám téměř celých čtyřicet let. Jsem rád, že i v dnešní uspěchané době se této náročné činnosti (hlavně na čas) věnuje pár lidí, kteří tři, čtyři a před premiérou i pět večerů v týdnu zkouší, aby nakonec před vyprodaným hledištěm sklidili ovoce svého snažení v podobě dlouhého potlesku spokojených diváků.

Soubor se pravidelně zúčastňuje různých divadelních přehlídek a naši ochotníci si odnášejí za své výkony celou řadu ocenění. Velmi si vážíme ceny Svazu českých divadelních ochotníků, kterou soubor získal v roce 2016 na Krajské přehlídce HOBBLÍK v Hodoníně. Já osobně si velmi vážím vzácného ocenění Zlatého odznaku J. K. Tyla z roku 2017, které je na moje jméno, ale patří celému souboru.

V tomto roce se došlo souboru velké čti, zahrát si při sletovém týdnu na Nové scéně Národního divadla, to bude mimořádný zážitek pro všechny členy souboru. Po čtyřiceti letech mám dobrý pocit, že doba, kterou jsem strávil s tímto koníčkem, přinesla pro účinkující mnoho nevšedních zážitků, pro diváky pohodové chvíle na divadle a pro mne, že často, na kterou jsem tehdy vyšlápl, byla tou dobrou cestou.

N I S
PO S
pro kulturu

POŘADAJÍ: NÁRODNÍ INFORMAČNÍ A PORADENSKÉ STŘEDISKO PRO KULTURU A ČESKÁ OBEC SOKOLSKÁ

GENERÁLNÍ PARTNEŘI

HLAVNÍ PARTNEŘI

GENERÁLNÍ MEDIÁLNÍ
PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ
PARTNEŘI

INSTITUCIONÁLNÍ PARTNEŘI

Pořadatelé děkují zaměstnancům Nové scény za spolupráci.

Grafický design: Pavel Tichoň
Foto: archiv souboru
Tisk: Nová tiskárna Pelhřimov, s. r. o.

© 2018